Székesfehérvár, 1906. XIII. évfolyam, 141. szám. Kedd, november 27.

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló" a vobis institutam ad cat olicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter (Az általatok katholikusok törekvéseinek előmozditására „Fejérmegyei Napló" cim alatt létesitett új lapot mi örömmel helyeseljük XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhoz, 1895. március 6-án.)

Előfizetési árak: I évre 12 kor., 1/2 évre 6 kor., 1/4 évre 3 kor. Egyes szám ára 10 fill.

Főszerkesztő: BILKEI FERENC.

Megjelenik: kedden, csütörtökön és szombaton este. Szerkesztőség és kiadó-hivatal: Szent-István-tér 1. Egyes számok kaphatók: a dohánytőzsdékben.

Püspök az Urjövetelről.

(Prohászka Ottokár dr. székesfehérvári megyéspüspök ádventi körlevele.)

I.

Az anyaszentegyház a hosszú ezredéves Krisztus-várásnak emlékeül az Advent négy hetén vezet keresztül; beleállit a próféták szent vágyaiba, az ószövetségnek szentelt, de kinos homályába, hogy vágyódjunk mi is velük, s kiáltsuk forrón, a pusztában kiáltozók szavával: Harmatozzatok, égi magasok; nyiljék meg a föld, legyen tavasza s e tavaszban teremje meg nekünk az édes Megváltót! Jőjj, jőjj, akit várunk, jőjj Ur Jézus!

Igy állunk bele ebbe a sz. Adventbe! Érezzük hangulatát; ezek a hosszu téli éjek lassan bontakozó, ködös reggelükkel, — az élettelen, lombtalan, fakó természet, — ezek a bús, hideg decemberi szelek, melyek végigvágtatnak és sirnak a vidéken, mindmegannyi hasonlatosságai a mi lelkünk Adventjének.

Krisztus nélkül sötét van, Krisztus nélkül hideg s kietlen az élet s hidegek, reménytelenek a szivek. Lelkünk sir a vigasztalan s ijesztő enyészet körében; érzi, hogy kietlen pusztában halad küzdelmes utja. De hisz épp e sötétben jönnek felénk az Úr prófétái s épp e kietlen, s vigasztalan pusztaságban hallatszik a „pusztában kiáltozónak szava": „tartsatok bünbánatot, mert elközelgetett mennyeknek országa" (Máté 3, 2.), s elénk lép a legnagyobb próféta, sőt több minden próféta, mert az Úr arcának angyala s biztat: „gyertek utánam!" Ha teveszőr-ruhába öltözött, szikár, kemény alakját nézzük, ugy látszik, mintha csákány s kalapács volna kezében; azzal tör Urának utat, összetöri a kemény sziveket; elegyengeti a hegyeket, a kevélység minden dagályát, betölti a völgyeket, az ál-alázatosság levetése által; elháritja az Úr ösvényeiről az üdv minden akadályát! Majd megint úgy tetszik, mintha fejsze volna kezében, melyet már a fa gyökerére illesztget s óva int, hogy „minden fa, mely jó gyümölcsöt nem terem, kivágatik és tüzre vettetik" (Máté 3, 10.) mintha mondaná: az Isten már kész tőletek országát megvonni s titeket kényetekre és a kárhozat útjaira hagyni. Majd ismét ugy tetszik, mintha szórólapátot tartana kezében, mellyel fölszórja az élet nagy szérüjén az Isten szántóföldjének termését, hogy a pelyvát az enyészet szele vigye s a magot a világbiró csürébe takaritsa. Ennek a hatalmas, kemény prófétának ajkán hangzik el tehát az a szó: tartsatok bünbánatot! kérlek, eszméljetek! Tudom, Krisztust keresitek, lelketek urát, eszményképét és pásztorát, kiben biztok, hogy megsegit és elvezet és üdvözit. Tudom, hogy őt, az ő áldott eljövetelét várjátok, hogy azután nyomaiban elinduljatok boldogulástok ösvényein. De lelkek, ha igazán őt keresitek s őt várjátok, ne tegyétek azt ily élettelen, fáradt szivvel, s bemocskolt, piszkos lélekkel! Dörzsöljétek ki szemetekből az álmot, ha az igazság napjának fölkeltét üdvözölni akarjátok. Ocsudjatok föl tespedésetekből, ha a messiási tavaszba lépni kivántok. Krisztus a lelkek tavasza; de kivirágzik-e az ilyen redves, pudvás fa, a milyen a zsibbadt, reménytelen lélek, az ő tavaszi fuvalmától? Uj lélekre, uj szivre van szükségtek. Hát vágjátok ki a bünös, a férges gyökeret; nyuljatok erős kézzel szenvedélyeitek s büneitek kötelékei közé, melyekkel lelketek szabadsága szégyenletes rabságba van lekötve; szakitsatok rajtuk ugy, hogy szakadjanak; szakitsatok még ha fáj is! Krisztus elé kivántok menni, — ez a ti adventi kivánságtok, — de hol vannak érdemeitek, hol jó érzéstek, hol van meleg lelkületetek, hol vannak cselekedeteitek? hol a hit, a szeretet, a bizalom, mely az Urhoz elvezet? hol a jó gondolatok, a nemes érzések, a szavak és erényes tetteknek aranyos magvai? Nem veri-e föl förtelmes gaz szivetek földjét, hitetlenség, hideg lelkület, bizalmatlanság, harag, káromlás, tisztátlanság, megszólás? Isten kertje-e lelketek benső világa? Istennek teremtek s termeltek-e? avagy azt várjátok, hogy polyvát jön-e aratni az Ur?!

De mindez az én lelkemet, a ti Főpásztorotok lelkét is megrenditi, a próféta kemény beszéde belevág az én lelkembe is, mintha mondaná: szólj, beszélj, mint a tárogató sirjon föl s mint a harsona, zugjon végig a te szavad! Keltsd föl, biztasd, emeld, vezesd hiveidet; kiáltsd feléjük: Jön az Úr... föl, készüljetek; menjünk eléje.

Igen, menjünk, kedves hiveim, menjünk ar Úr elé! Egész életünk hosszu, nagy Úrjövet s Krisztusvárás, még pedig kétféle Úrjövet; mindkettőre jó lesz előkészülnünk.

I. Az egyik Úrjövet az, melyben az örökkévalóság kapui nyilnak meg előttünk s e kapukban felénk lép az Úr, lelkünk Megváltója s birája! Ott az örökkévalóság tornácaiban ütötte föl biró i székét s a menyország kapuiban hirdeti igéit. (Prov. I., 21.) Csodálatos, imádandó, félelmetes találkozás lesz az, midőn az örökkévalóság kapuiban Krisztussal találkozunk; de ki nem kerülhetjük. Az örökkévalóság e kapui felé visz s ragad magával az idők árja s ha lelkünkbe tekintünk, érezzük, hogy örökkévalóság s halhatatlanság a mi természetünk. Vannak ugyan, kiket megszáll időnként a kétely, létezik-e igazán az az örök élet s szinte jelenést vagy csodát kivánnának, hogy erősen s lelkesen hihessenek. Az ilyenek - ugy látszik — az elkárhozott dusgazdaggal mondogatják: küldd el Lázárt a tulvilágból, küldd el halottjainkat, hadd jőjjenek s mondják meg a földi lakóknak, vajjon létezik-e hát igazán az örök élet, pokol s menyország? De már Jézus figyelmeztette a zsidókat, hogy van Mózesük s prófétáik, hallgassák azokat; mi meg hozzátehetjük: minek idézzük a halottakat, minek kérdezzük a szellemeket, van Jézusunk; ő onnan jött, hallgassunk rá! Sokszor hallja az ember szóbeszéd közben, hogy a tulvilágról tudni semmit sem lehet, mert hogy nem jött onnan vissza soha senki. Mily oktalan beszéd! Hát Krisztus nem az örökkévalóságból jött-e? S nem az szólt-e benne hozzánk, kinek szeme Istent, poklot, menyországot látott? Mit várjam halottjaimat, mikor Krisztus szólt hozzám? No de különben az sem igaz, hogy a tulvilágból soha sem jött vissza senki; dehogy nem jött; nagyon is sokan jöttek s félreismerhetlen jelenésekben bizonyitották, hogy van tulvilág. — Máskor ugyanezek a nehezen hivő emberek mintha jelet kérnének az égen, mellyel az Isten a csillagok közé fölirja: vagyok, létezem s a ti lelketek is halhatatlan! De mire való jeleket kérni s várni az égen, hisz tele van az ég az Isten titkos irásával; a baj azonban az, hogy sok ember nem tudja olvasni ezt az isteni

Nyakkendő különlegesség. Trikó áruk! Sárcipők!

KALAP, NYAKKENDŐ. FALVAY FERENC KALAP, NYAKKENDŐ.
FEHÉRNEMŰ RAKTÁRA KOSSUTH-UTCA
OLCSÓ ÁRAK! OLCSÓ ÁRAK!
Izleses Karacsonyi ajándektárgyak dus valasztekban!

I pár bélelt uri bőrkesztyü 85 kr.

Mai lapunk 4 oldal.

00000661

írást. S nemcsak az égre írta föl nevét az Úr, hanem beleírta nevét s az örök életet s halhatatlanságunkat saját szivünkbe. Aki lélekről, halhatatlanságról, örök életről meg akar bizonyosodni, az hallgassa az Úr Jézust, ki a lelket szerette s világnál, kincsnél és saját isteni életénél többre becsülte, — az tekintsen a nagy Megváltó lángoló szivébe s a keresztfán megtört szemébe s hallgassa végső imáját, mely aggodalmaink s kétségeink eloszlatása: Atyám, kezeidbe ajánlom lélkemet. De győződjék meg lelkének halhatatlanságáról s az örök életről közvetlenebbül is; ne keresse azt az égen, ne a könyvekben, hanem nyisson rá önmagában; nézzen önlelkének szemébe s e szemekből olvassa azt ki.

Igen, a lélek közel van hozzánk; én magam vagyok az a halhatatlan lélek, én magam. Rajtam vannak az örökkévalóság vonásai; ezeket veszem most szemügyre. Az első vonás maga az én elvonuló s mégis egészben előttem álló életem. Elmult, eltünt s mégis előttem van! Jó ideje élek már itt, 20—30—40 éve; élek s azt mondom: eljár fölöttem az idő. Igazam van; bizony az eljár, elfolyik, elmulik; de *fölöttem* jár el az, mialatt én az idő ez elfolyó árjában a régi 20—30—40 éves, sőt 100 éves ember lehetek; ugyanaz vagyok, ki gyerek voltam, ki ifju, vagy leány voltam, ki férfi, vagy asszony lettem, ki mindebbe talán már beleöregedtem s ha 80 éves, vagy 100 éves is vagyok, bizony csak ugy nézem magam, hogy az én, ugyanazon én vagyok s nem más, s mialatt testem elváltozot' s annyiszor meg-megujult, a hömpölygő idönek árjában én *a régi én vagyok a lélek erejében.* S bármennyit élnék, ha ez er, ha 100,000 évig élnék, akkor is ugyanaz maradnék! Hát halljátok hivek, igy lesz az tényleg ezentul is; élni fogok, élni mindig; ha a testem elszárad s elkorhad is a halálban, nyitva marad lelkem számára az örök idönek folyama. Ott élek majd s éveim el nem fogynak, az örök Istenhez hasonlóan!

Többet mondok: azért van Istenem is, mert lelkem halhatatlan. Azért ismerem föl az örökkévalót, a végtelent, a halhatatlant, mert hasonlitok hozzá, magam is halhatatlan vagyok. Mert csak az ismeri Istent s vele a halhatatlanságot, ki maga is isteni, maga is halhatatlan. Az állat nem tud Istenről semmit, nem tiszteli, nem ismeri; nincs Istene, mert nincs halhatatlan lelke. Párája a halálban elvész. De a mi lelkünk a halálban is él; a halálban is Istenhez fordul mint a napraforgó a naphoz; a halálban is énekli a vakmerő imát: Regem cui omnia vivunt, venite adoremus . . . Jöjjetek, imádjuk azt az Urat, kinek nem halunk meg; mert a világnak, a rokonságnak, a testnek meghalunk, de Istenünknek s a szellemi világnak meg nem halunk; jöjjetek, imádjuk a halál kapuiban az élet királyát.

E királyságba tartozik a lélek; ráismer urára! S mert odatartozik, azért kipusztithatlan benne a vallásos érzés, mely halhatatlanság nélkül nem léteznék. Azért szereti az Istent mint az élet urát imádni, hozzá vonzódik, mert a benne rejlő isteni élet hajtja a lelket az élet Ura felé! Az élet ez országa a mi hazánk; mi is oda valók vagyunk. Nem föld az, nem kövek és szirtek, nem fák, erdők s folyók; minden széthull, megfagy, kiszárad, elkorhad; porrá, hamuvá, semmivé lesz; az az ország pedig a szellemi világ országa megmarad, az maga az Isten!

Figyeld meg továbbá, kedves hivem, lelkedet, mily csodálatos erő lakik benne, mely által ki tud emelkedni térből s időből s fölötte tud lebegni mindennek, a mi van. Ezek a szárnyak nem anyagból vannak, nem test és vér, hanem szellem és lélek. Csak az ember az, kinek a világról öntudata s átnézete van, mert csak az emberi lélek emelkedhetik az anyagból ki s az anyag fölé. Ha magas hegyre mászunk, nagy darab vidéket látunk, kiemelkedünk valahogy belőle s fölötte állunk; ha magasabbra hágnánk, tán több megyét is belátnánk s ha továbbá az esnék meg velünk, hogy az Isten angyala emelne ki messze a föld fölé, lábaink alatt gördülne s forogna a föld s ha még magasabbra emelne hold, nap, csillagok fölé, a mindenséget mint apró gombostü gombolyagot látnók. Mily fölséges, ijesztő látvány volna ez!

Közgyülés a városnál.

A városház nagyterme rég látott akkora tömeget falai között, mint a tegnapi közgyülésen. Hiába! nekünk izgalmak kellenek, a személyi kérdések izzó izgalmai. Az alkapitányválasztás akkora port vert fel, amekkorára bárki is alig számithatott volna. Jóformán az egész tábor bejött és vagy 58 fönyi többséggel megválasztotta *Zavaros* Aladárt *Kéri* István 34 szavazatával szemben. Ez a választás csak a város érdekéből lehet fontos. Amint mi már régebben megirtuk, mindkét jelölt egyénileg teljesen kifogástalan, korrekt jellemü, ambiciozus hatal ember, ugy, hogy bármelyiknek a megválasztása városunk előnyére válhatik — most a megválasztotton áll, hogy beváltsa azokat a reményeket, amelyeket egyéniségéhez és jövendő működéséhez füznek. Az alkapitányi állás annyi Scylla és Charybdis között mozog, hogy erős embernek kell lenni, aki nem jut azoknak a szomoru sorsára, a kik előtte már példát mutattak. Mi a legjobbat reméljük.

Alig mult el a közgyülés e legfontosabb tárgya, máris felére olvadt le az atyák száma, ezzel is jelezvén, hogy az érdeklődés nem annyira a közügyeket, mint inkább a jól alkalmazott korteszközök által felhajszolt személyi kérdéseket illeti. Szerencse, hogy a két interpelláció még elég érdeklődés mellett folyt le, amelyek közül különösen dr. Holly Géza felszólalása vágott az elevenbe, szólván a hires, nevezetes sópanamáról. Sajnos, hogy a válasz nyomán nagyon is lehangolódott a közvélemény. Ugy látszik, hogy a rendőrség máris elsózta ezt az ügyet. Hivatalosan is értesülünk, hogy a vizsgálat nem szabályszerüen történt s csak igéretket kapott a közgyülés, hogy a jövendőben mindez másképp fog történni. Egyik ügyvéd bizottsági tag meg is jegyezte rögtön:

— Ily körülmények közt mentettem én ki Armuthékat. (Hm!)

Ami most már a többi tárgyat illeti, röviden jelezhetjük, hogy a Schützer-féle szappantelep ügyének a város közönsége javára örökre befellegzett. A rendőrségtől nem merjük reményleni, a minden vonalon való szigoru ellenőrzést s igy a környék lakossága továbbra is átkozni fogja a szabadalmazott bűzhelyet s befoghatja majd ezután is az orrát, becsukhatja az ablakát és szépeket kivánhat azoknak, a kiknek mulasztásai a multban ebbe a slamasztikába keverték.

A többi tárgy nagyrészt telekeldarabolási ügyek körül forgott, a melyeknél az volt a legérdekesebb, hogy a városi hatóság fejei minduntalan összetüztek és összevissza korrigálták egymást, mig végtére is kiegyeztek, másrészt pedig csereszerződést kötött a város magántulajdonossal olyan területre nézve, amelyet az illető már egy évvel ezelőtt beépitett. Ilyenek nálunk a közügyek alapos előkészitései.

Részletes jelentésünk a következő:

Széchenyi Viktor gróf főispán 9 órakor megnyitotta az ülést, a decemberi közgyülés határnapja 31-re tüzetett ki.

Bilkei Ferenc v. b. t. a toronyórák ügyében interpellál, hivatkozva arra az általánosan tapasztalt tényre, hogy egyetlen toronyóránk sem jár szabályosan. Részint kényelmi, részint az anyagi károsodás szempontjából hátrányos ez a város közönségére nézve. A Széchenyi-utcából háromnegyedkor elinduló ember még mindig feléríhet a felsővárosra háromnegyedkor, vagy esetleg egy órával később, a szerint, amint az órák egymástól eltérőleg mutatják az időt. Sok anyagi kárt is okoz az órák rendellenessége. Sok felet elmakacsol a biróság, mert nem jelenik meg a kitüzött időre. S ha az illető felebbezés után kibujik is az elmakacsoltatás törvényes következményei alól, az eljárási költségek az ő rovására esnek, Interpelláló kéri ezért, hogy 1) az összes órákat 1 ember igazgassa, 2) az órás igazodjék az egész Közép-Európa által elfogadott zónaidőhöz és ne a saját külön órájához s 3) ne este, hanem reggel igazitsák az órákat, mert az éjjelen át sok ideje van a szélnek a mutatókat elforgatni. A déli vasut, vagy a posta szivesen tudtul adja a pontos időt.

Ré István főkapitány válaszában kijelenti, hogy a tanács utján elintézi az ügyet s már a legközelebbi közgyülésen jelentést tesz.

Holly Géza dr. v. b. t. a Berndorfer-féle sópanama ügyében interpellál. Ismeretes az általános megbotránkozást keltett ügy, amely szerint Berndorfer az emberi élvezetre szánt só közé piszkos, elhasznált s használatra nem való anyagokat kevert. Ha mindez igaz, Berndorfer megérdemli a büntetést, ha pedig a vádak nem alapulnak a valóságon, a kereskedői reputáció megkivánja, hogy minél gyorsabban rehabilitáltassék. Ő több szabályellenességet lát. A rendőrség, noha konstatálta az undoritó anyagok keverését, mégsem büntette meg Berndorfert; továbbá a sómintákat mind felküldték Pestre, a helyett, hogy az egyiket itt tartották volna s nem a kereskedelmi miniszterium hatáskörébe tartozó országos vegyelemző állomásra küldték, hanem magánvegyészhez. A gyanus sót rögtön le kellett volna pecsételni, hogy többé forgalomba ne jöhessen. Ha a vegyelemző állomás hibát talál, akkor az ügy bünvádi eljárás tárgyát képezi. A rendőrség függetlenül is hozhat határozatot. (*Havranek* József polgármester: — Semmi közünk hozzá. Nem vagyunk királyi tábla.) — Végül a tanukat öt nap mulva hallgatták ki s csak általános kérdésekre s nem egyszersmind mindegyiktől külön-külön kivéve a vallomást. *Ré* István főkapitány elmondja a dolog egész történetét, hogy amint hallották, rögtön a helyszinére mentek s ott mintákat vettek fel. Beismeri, hogy a kihallgatás nem volt szabályos, de a jövőben majd másként fog történni. Ami hiány az eljárásnál előfordult, azt utólag mind pótolták.

Kuti Fülöp alkapitány halálával megüresedett állásra a jelölő bizottság Zavaros Aladárt és Kéri Istvánt jelölte. Széchenyi Viktor gróf elnök elrendeli a szavazást. A szavazó bizottság elnöke *Sommer* Mór, tagjai *Laufenauer* Ferenc és *Tögl* Gyula. Beadatott 126 szavazat. Ebből Zavaros Aladár 92, Kéri István 34 szavazatot kapott s igy Zavaros Aladár 58 szótöbbséggel alkapitánynak megválasztatott (Éljenzés) Zavaros Aladár azonnal le is tette a hivatalos esküt.

Tóth István főjegyző jelenti, hogy Schlammadinger Jenő dr. lemondása folytán megüresedett bizottsági tagsági állása betöltésre vár. Határnapnak ajánlja dec. 9-két, a meddig előkészülhetnek a választásra s dec. 24-ig letelik a felszólamlási idő is, ugy hogy a megválasztott már januárban működhetik. Választási elnöknek ajánlja

00000662

Saára Gyula drt, a szavazatszedő bizottságba Pápay Nándort és Farkasdy Dezsőt.

Tóth István főjegyző felolvassa a kereskedelmi minister leiratát, a melyben a Schützer-féle szappantelep ügyét végleg elintézettnek jelenti s elutasitja a közgyülésnek erre vonatkozó augusztusi felebbezését. A felirat ujabb tárgyalás elrendelését kérte. Ezt ő nem teszi, mert már van egy jogerő III foku iparhatósági határozat a telep engedélyezésére vonatkozólag. Döntő bizonyitékot Schützer ellen felhozni nem tudtak. Jogorvoslattal nem élhetnek, mert arra csak egyszer van joguk, akkor azonban, mikor azt tehették, nem éltek vele. Ha a város polgárainak érdekében lépést akar tenni, egy módja van hozzá, sajátitsa ki a telepet.

Pénzes Anna és Vinkóczy Károly részére □ ölenkint 3 kor.-ért egy területet ad el a város. Szintigy jóváhagyja a közgyülés 52 szavazattal 2 ellen Ács Andrással kötendő cserészerződést (a melyet már egy évvel ezelőtt beépitett.) Eördögh Rezsőnének hasonlóképen elad egy területet a város.

P. Nagy Jánosné és társai arra kérik a várost, hogy a Déli Vasuttal szemben levő területet, a melyet házhelyeknek eladtak, nyissa meg a város számukra a Déli Vasut felé, épittessen hidakat az árkok fölé és vegye át a vasuti társaságtól a telek mellett elvonuló mezei utat. *Havranek* József polgármester szépnek találja a telket, de nagy baja, hogy nem lehet hozzáterni. Sok bajt okoznak a kültelki épitkezések, a menynyiben még a század végén se jön velük rendbe a város. A művelt terület e mellett mind kisebb lesz s az ott lakók vagyona ki lesz téve a bitangolásnak. Mikor ennek a területnek a parcellázását a város megigérte, nem lakóházak, hanem csak gazdasági épületek épitésére adott engedélyt az épitők mégis házakat épitettek s most azt akarják, hogy a város gondoskodjék számukra a kényelmi eszközökről. Akik eladták a telkeket, azoknak kötelességük az ilyen terheket fedezni. *Winkler* Vilmos főmérnök a szegény emberek érdekében szólal fel. Örüljünk, hogy épitkeznek. (Felkiáltások: — De milyen *szépen* épitkeznek. A Winkler-utcák!) Nem tudjuk megakadályozni, hogy ott künn épitkezzenek, hiszen szegény emberek, a kiknek nincs módjukban a belvárosban épitkezni. Ez a terület kiválóan alkalmas, csak egy baja van, hogy nem hozzáférhető (Nagy derültség) *Winkler* Vilmos: Majd a végen én nevetek. A terület kiválóan alkalmas (Felkiáltások: — És az utcák kiválóan egyenesek. *Nagy* Ignác: Léghajón megközelithetők.) *Winkler* Vilmos: Ha a város átveszi az utakat, nem károsodik, mert a déli vasut ugyis csak mint mezei utat használja. Csak hidakat kell épiteni. Három kikerül 1000 koronából. (Nagy derültség) *Havranek* József nem veszi komolyan Winkler főmérnököt, mert a ki 1000 koronából akar három épiteni, az nem beszélhet komolyan. Ha igy lehetne, ő is belemenne a dologba. *Winkler* Vilmos csodálkozik, hogy a polgármester ebben az esetben nem veszi komolyan az ő szakértelmét, a melyet eddig mindig komolyan vett. A hidakhoz elég egy-egy 50 cm. átmérőjü kőagyagcső. *Havranek* József polgármester kéri, hogy utalják vissza az ügyet a tanácshoz részletesebb előkészités végett. *Pénzes* Imre v. b. t. utal arra, hogy másutt a telkeket eladó tulajdonosok a város házipénztárába összegeket fizetnek, nálunk meg mindent a várostól várnak. Tiltakozik ellene, hogy a város pénztárát terheljék. *Rauscher* Béla v. b. t. itt szociális kérdést lát, a melyet a városnak kötelessége a lakosok javára elősegiteni. Szegény vasutiak épitkeznek s a város igyekezzék őket anyagilag és erkölcsileg is támogatni s ne csináljon ok nélkül nagyobb nehézségeket. *Holly* Géza dr. szóvá teszi a nálunk divó összevissza való épitkezéseket. Itt az eladók jutván kiváló előnyhöz, fizessenek azok a város javára s legyenek a telkek hozzáférhetőségének eszközlésén.

A közgyülés végül visszaadta az ügyet ujabb előkészités céljából.

A Fodor-féle telek eladását javasolta a tanács. Winkler Vilmos főmérnök szerint az épület közegészségügyi és közbiztonsági szempontból esik kifogás alá. A város ráfizet s ezért nem érdemes megtartani. *Kováts* István v. b. t. terjedelmes indoklásban kifejti, hogy a város 12% hasznot huz abból a házból s mivel a jövendőben ugyis szükség lehet még rá, kellő tartozás mellett tartsa meg magának a város. *Say* Ferenc v. b. t. ajánlja az épület lebontását, de Winkler főmérnökkel szemben nem óhajtja, hogy észak felé ablaknyilást, vagy kapunyilást engedjenek. *Havranek* József polgármester szerint az ügy nincs kellően elkészitve. Ujabb helyszini vizsgálatot kiván. *Holly* Géza dr. kéri, hogy adják vissza az ügyet a tanácsnak, a mely nyujtson be részletes tervezést, hogy mi használható az épületből s mi tatarozandó.

A közgyülés visszaadta az ügyet a tanácsnak.

Több telekügy, a közgyülés tagjai nem lévén már határozatképes számban, a jövő közgyülésre maradt.

A városi tanács előterjeszti, hogy 32,900 kor. póthitelre van szüksége, amely azonban fedezetet nyert.

A városi hitoktatóknak nov. 1-től visszamenőleg egyenkint 400 k r. lakbért szavazott meg a közgyülés.

Özv. Winkler Mátyásnénak temetési költségekre 300 kort adományozott a közgyülés.

A Kossuth-utcai 560 □öles telek árverés utján való eladására nézve — az ügy ismét nem lévén kellőleg előkészitve, a közgyülés részletes előkészités céljából visszautalja a tanácshoz.

A közgyülés fél 12 órakor némi kedélyességgel záródott, amennyiben Széchenyi Viktor gróf Tóth Artur v. bizottsági tagot — a saját vallomása alapján — kinevezte *udvarias embernek* s ennek alapján reméljük, hogy városunk ezen köztiszteletnek örvendő alakja, akit mindenki szeret és becsül, régi babérjai közé fogja füzni az udvarias ember koszoruját is.

UJDONSÁGOK.

Székesfehérvár, nov. 27.

— **(Jelölés.)** *Schlammadinger* Jenő dr. lemondása folytán megüresedett városi bizottsági bizottsági tagságra — amint értesülünk — a belvárosi szavazók kiválasztották már a maguk jelöltjét. Már a tavasszal, a választási mozgalmak első fecskéjének megjelenésekor nyilvánult az óhaj, hogy Erdőssy Bódag ciszt. r. főgimn. tanár kerüljön a törvényhatósági bizottságba. Erdőssy Bódog ciszt. r. főgimnáziumi tanár nemcsak mint kiváló szónok ismeretes, a minek frappans és lélekemelő bizonyitékát nyujtotta a március 15 én tartott remek beszédével, ami egy csapással meghóditotta városunk intelligens publikumát, hanem egyéb szempontokból is megvannak benne azok a tulajdonságok, amelyeket a törvényhatóság az ő bizottsági tagjai részéről igényel. Világos, logikus fő, bátor, melléktekintetet nem ismerő szókimondás embere, aki mindemellett idővel is rendelkezik, hogy a város ügyeivel foglalkozzék, azokat behatóan tanulmányozza s ambició is van benne, hogy kiváló tehetségét a város érdekében kamatoztassa. A mint mi a helyzetet ismerjük — e Belváros szavazó polgárai általános óhajnak tesznek eleget, miker Erdőssy Bódog jelöltségét diadalra juttatni törekszenek. Kivüle — ellenőrizhetlen hirek szerint jelöltek még: Flits Miklós, Brünner János, Gerő Jakab, dr. Steiner Jákó s az állhatatlanság jegyében: Lurja Aladár dr.

— **(Tisztviselő változás a Kereskedelmi Banknál.)** Ismeretes, hogy *Szilágyi* Imre, a Kereskedelmi Bank érdemes főkönyvelője egészségi okokból a közel jövőben megválik az intézettől, melynél husz évet töltött becsületes, hűséges munkában. A nyugdijaztatása ügyében beadott kérvényt mult héten tárgyalta a pénzintézet igazgatósága s az abban foglal indokok alapján a nyugdijaztatást el is határozta és a főkönyvelői állásra *pályázatot is hirdetett.* Tudomásunk szerint az igazgatóság a pályázat közzétételével csak a formáknak akart eleget tenni. A Kereskedelmi Bankban tudvalevőleg két oly köztiszteletben álló tisztviselő működik, kiknek másfél évtizedes, becsületes, lelkiismeretes munkássága annyira felül áll minden kritikán, hogy kétséget nem szenved, miszerint a megüresedett főkönyvelői állást e kipróbált, régi erők fokozatos előléptetésével fogják közmegelégedésre betölteni.

— **(A vizivárosi ovoda.)** A b. e. Mantz János alig nyujthatta volna kedvesebb és szükségesebb célra adományát, mint a mikor a Vizivárosi régi hiányát, egy jól szervezett ovodát épittetett számára. Örömmel konstatálta ezt az ovodabizottság szombaton tartott ülésében, a mikor örvendve vette tudomásul, hogy az ovoda nov. közepén megnyillott s az első napon 100 gyermek, a mai napig 130 gyermek iratkozott be, a kik a rajongásig szeretett ovónőnek védőszárnyai alatt pompásan érzik magukat a szép helyiségben. A bizottság egyben intézkedett, hogy az ovónő egy segéd ovónőt kapjon — egyedül képtelen levén a sok apróságnak eleget tenni. Szintigy elrendelte a szükséges felszerelések pótlását is. Örömmel egyezett bele a bizottság, hogy a patronage, vagyis a kath. munkásnők otthona az ovoda helyiségeit vehesse igénybe. Ezen áldásos intézmény, a melyre oly égető szükség van városunkban is, valóban megérdemli, hogy minden oldalról ne csak melegen érdeklődjenek iránta, hanem támogassák is.

Mantz János emléktábláját szintén elkészitteti a bizottság. Havranek Antal, a mi jeles házi szobrászunk több tervrajzot készitett, a melyek közül a bizottság választott s egy 210 cm. magas 110 cm. széles, Mantz János domborművü mellképével ellátott, részben homokkőből, részben fekete márványból készitett gyönyörü táblával fogja figyelmeztetni az arra járókat városunk kisdedeinek nagylelkü jótevőjére. Az emléktábla 580 koronába kerül. A leleplezés valószinüleg a karácsonyi ünnepek alkalmával lesz, a mikorra elkészül Mantz Jánosnak Marton Jakab tanár által festett arcképe is s az első karácsonyfa, valamint a jótevő emlékének megörökitése mély nyomokat fog hagyni a kisdedek s a jó emberek szivében.

— **(Eljegyzés.)** *Bauer* Emil budapesti műépitész, Bauer József nyugalmazott kir. főmérnök fia eljegyezte *Pollák* Margitot, Pollák Gusztáv helybeli nagykereskedő, városi bizottsági tag leányát.

— **(Társadalmi felsőbb nőképző Székesfehérvárott.)** *R. Kovács* Laura, városunkban is ismert recitátornő, a külföldön széles körben elterjedt hasonló intézetek mintájára Székesfehérvárott egy országos jelleggel biró társadalmi felsőbb nőképzőt óhajt létesiteni. A nőképző két osztályból állana és teljesen családi és magánjelleggel birna. Nyilvános pályára képesitést nem ad, csupán polgári és felsőbb leányiskolákban szerzett tanulmányok gyakorlati uton való felülképzését nyujtja.

A társadalmi felsőbb nőképző internátust is létesit, melybe fölvétetnek az elemi, polgári és felsőbb leányiskolák növendékei is. Miként az egész intézet, ugy az internátus is, a sok helyütt divó kaszárnya-rendszer helyett a családi otthont választotta mintaképül. A növendékek nemcsak gondos, teljes ellátásban részesülnek, hanem az elemi, polgári és felsőbb leányiskolák tantárgyaiból magánoktatást is nyernek.

A társadalmi felsőbb nőképző ezekkel kapcsolatosan hölgyotthont is létesit, melyben olvasó és társalgótermek állnak a hölgyek rendelkezésére, ahol a nap bármely szakában kellemes és tanulságos összejöveteli helyet találnak.

A társadalmi nőképző tantárgyai: Magyar irodalom, magyar és egyetemes történet, jogi és alkotmánytani ismeretek, biologia és fizika, psychologia és neveléstan, háztartás és egészségtan, francia, német, és angol nyelv, rajz, festés és mintázás, — ének, zene, szavalat, felolvasás, műkedvelői szinjaték, tánc, — főzés rendes tanfolyamban, — kézimunka, fehérnemü- és felsőruhavarrás.

— **(Csatornázás.)** Már ilyesmiről is esik nálunk szó, hogy azt ne mondhassa a világ, hogy nem haladunk. *Winkler* Vilmos főmérnök terjesztette elő az eszmét a mérnökök szombat esti bankettjén, amikor részletesen leirta és előadta, hogy milyennek képzeli Székesfehérvár csatornázását. Szerinte a csatorna-hálózat magában foglalná a belváros területét s azt a körzetet, a melyet a vizvezeték megvalósitása esetén ebbe a területbe belecsatolnának. A főcsatorna a Malom-utcából indulna ki, s a méntelep mögött végződnék, magához vonva az egész környék apróbb szennyviz és esővizlevezető csatornáit. A méntelep mögött egy emelő-készülék létesittetnék, amely az összes szennyvizeket a sóstó mellett épitendő nagy gyüjtőmedencében egyesitené. A leülepedett anyagokat, mint trágyát hoznák forgalomba,

00000663

a megtisztult vízmennyiséget pedig a Nádorcsatornába vezetnék. Az egész belekerülne potom 300 ezer koronába, amely befektetett összeghez évi üzemköltség fejében még körülbelül 15 ezer korona összeg volna fizetendő. Ez az összeg azonban, vagy ennek egy része az értékesitendő trágya mennyiségéből megtérülne. Valóban ki sem tudjuk fejezni, mennyire örülünk, hogy városunk haladásának himes mezején immár ilyen tervvel is rendelkezünk!

— **(A vasutasok értekezlete.)** A Vasuti Munkások Országos Szövetségének székesfehérvári Csoportja, vasárnap délután 2 órakor népes értekezletet tartott a József-utcai Szüts-féle vendéglőben. Az értekezlet elnökei: *Bársch* Ferenc (Székesfehérvár), *Cservenka* Miklós (Budapest), *Pernicza* József (Szombathely); jegyzői pedig: *Bognár* Adolf, *Pintér* Ernő (Nagykanizsa), *Szlanovits* Károly (Szombathely) és *Major* József (Székesfehérvár) voltak.

Bársch Ferenc az egybehivók, *Cservenka* Miklós a budapesti központ, *Rudas* Sándor a helybeli szervezett munkások, *Francsics* Imre pedig a budapesti mozdonyvezetők nevében üdvözölte a megjelenteket. A gyülés első szónoka *Grüll* József (Bécs) déli vasuti hivatalnok volt, aki a szakszervezkedés hasznáról és céljáról beszélt, ecsetelve az osztrák vasutasok helyzetét és azokat a küzdelmeket, amelyeket meg kellett győzniök, mig végre szervezkedni tudtak.

Dobros István a helybeli dv. munkások által az igazgatósághoz benyujtott memorandumra kapott választ ismertette. Az igazgatóság felszólitja a munkásokat, hogy egy bizottságot küldjenek ki, amely közvetlen terjessze elő a munkások kivánságait. Az értekezlet elhatározta, hogy ezt a bizottságot legközelebb kiküldi.

Veigl Rudolf (Bécs) beszélt még, mire az értekezlet esti 6 órakor a legnagyobb rendben széjjeloszlott.

— **(Köszönetnyilvánitás.)** Fogadják mindazok, kik boldogemlékü felejthetetlen jó Anyánk elhunyta alkalmából részvétüket kifejezni, a ravatalra koszorut helyezni s fogataikat a temetés tartamára rendelkezésünkre bocsájtani szivesek voltak, soha meg nem szünő hálás köszönetünk nyilvánitását. Székesfehérvár, 1906. november 26: *Wetzel-család.*

— **(Zongora-hangverseny.)** *Novák* József zongoramüvész december hó 2-án, vasárnap d. u. 5 órakor tartja hangversenyét a fögimnázium disztermében. A nagyszabásu és érdekes müsor, valamint a belépőjegyek Schmelzer Jákó Nádor-utcai üzletében előre kaphatók. Dicséretes dolog, hogy Novák József, ki dacára akadémiai képzettségének, eddig nem tudott zöld ágra vergődni s a zongorahangolás keserü kenyeréből élt, mégis megmaradt ideális iránya mellett. Reméljük, hogy előbb utóbb sikerülni is fog neki tehetségének érvényt szerezni és társadalmunkban hivatásához méltó pozíciót elfoglalni.

— **(Köszönetnyilvánitás.)** Mindazoknak, kik felejthetetlen édesanyánk temetésén megjelenésükkel részvétüket nyilvánitani, ravatalára koszorut helyezni szivesek voltak, fogadják a leghálásabb köszönetünket. *Lakatos család.*

— **(Sakkhir.)** A Székesfehérvári Sakkozó Társaság megkapta Mietes kiváló német mester értesitését, hogy az egyidejü játék megtartására f. hó 29 én, csütörtökön Székesfehérvárra érkezik. Erre a társaság a mutatvány idejéül ugyanaz nap, azaz csütörtök d. u. 6. órát tüzte ki. A mutatvány a Belvárosi Kath. Kör kistermében lesz, melyet erre az alkalomra a kör elnöksége igen szivesen átengedett ezen páratlan sakkestélyt rendező sakkozó társaságnak. Jelentkezők eddig is nagy számmal vannak, de várható, hogy Székesfehérvár sakkozói közül sokan jelentkeznek, hogy el ne mulasszák ezen kitünő kinálkozó alkalmat, hogy ilyen kiváló, világhirü mesterrel mérkőzhessenek. Jelentkezések egész a mutatvány kezdetéig elfogadtatnak. Erre az alkalomra a társaság külön belépő jegyeket bocsátott, melyek előre is kaphatók a kör titkáránál az Otthon-kávéházban, de a mutatvány estéjén is válthatók a Kath. Kör helyiségében. Ára 50 fillér. A mutatvány végeztével társasvacsora lesz, melyen nem körtagokat is szivesen lát a társaság. Egy teriték ára 2 kor. 40 fill. Jelentkezni a kör helyiségében (Otthon-kávéház) a háznagynál lehet.

— **(A vármegyei utadó.)** Fejérvármegye közigazgatási bizottsága ma délelőtt tárgyalván az 1907—1908. évi közuti költségvetést, az utadót 7-ről 10 százalékra emelte.

— **(Meghivó.)** A székesfehérvári róm. kath. tanitók egyesülete f. évi november hó 29-én d. e. 11 órakor a belvárosi leányiskolában tartja XXXVI. évi nagygyülését, melyre az egyesületi tagokat és tanügybarátokat tisztelettel meghivja. Tárgysorozat: 1. Dr. Kuthy József elnöki megnyitó beszéde a tanitók szerepéről a modern szocializmus keretében. 2. A pénztáros jelentése és ezzel kapcsolatban az 1905. évi számadások átvizsgálására vonatkozó jelentés felolvasás. 3. A könyvtáros jelentése. 4. A választmány által az 1906. évre kiutalványozott segélyösszegek bejelentése. 5. Lanzeritssh Antal mintatanitása: „A hangjegyekkel való énektanitás az elemi iskola III. osztályaban.“ 6. Esetleges inditványok. Az elhunyt egyesületi tagok lelkiüdvéért november hó 29-én reggeli 7 órakor, a székesegyházban szent mise fog tartatni.

— **(Szerencsétlenség.)** Kovács Sándor, 33 éves, nős, seregélyesi lakos a napokban oly szerencsétlenül foglalatoskodott a kukorica morzsoló körül, hogy a gép egyik ujját leszakitotta. Beszállitották a Szent György-közkórházba.

— **(Mezei verseny.)** A Székesfehérvári Tornaklub vasárnap délután mintegy 7 kilóméternyi utvonalon a Sóstó környékén mezei távfutó versenyt rendezett. A versenyben a Székesfehérvári Tornaklubon kivül a Budapesti Tornaegylet is résztvett, mig a Budapesti Tornaklub, a budapesti posta és távirdatisztviselők sportegylete visszalépett a versenytől.

A B. T. E. részéről: De Sorgoi Miklós, Kováts Nándor, Horner Andor, Vorratz Lipót és Martonossy József (álnév), a Sz. T. C. részéről pedig Szirkovits Károly, Major Mihály, Ferenczy Pál, Fister Lajos és Hurbán István futottak

A verseny eredménye a következő:

I. Martonossy József (B. T. E.), aki 23 perc 40 másodperc alatt futotta meg a pályát. II. Kováts Sándor (B. T. E.) III. Hurbán István (Sz. T. C.) IV. Ferenczy Pál (Sz. T. C.) V. Major Mihály (Sz. T. C.) VI. Fister Lajos (Sz. T. C.) VII. Szirkovits Károly (Sz. T. C.) VIII. Horner Andor (B. T. E.) IX. Vorzatz Lipót (B. T. E.) X. De Sorgri Miklós (B. T. E.)

A kitüzött tiszteletdijat a Székesfehérvári Torna Club csoportja nyerte el, mig a többi elsők ezüstérmeket nyertek.

A versenyt társasvacsora követte a Feketesas szállodában. Jelenvoltak:

Berényi István, Bognár Gyula, Boross Jenő, Boji Lajos, Csendes Géza, Csikós Endre, Dömény Imre, Ferenczy Pál, G. Gödör Lajos, Hurbán István, Imre Lajos, Kálóczy Gyula, Kiss Géza, dr. Kneifel Ferenc, dr. Kneifel István, Kovács Nándor, Kováts Kálmán, Kommendovits Gyula, Kündig György, dr. Krausz Zsigmond, dr. Lauschmann Gyula, Leszlauer Gyula, ifj. Liebhardt János, Liebhardt Jenő, Major Mihály, Nagy József, ifj. Pásztory Sándor, dr. Palánszky Miklós, Pete Gyula, Szabó István, Szirkovits Károly, De Sorgri Miklós, Strelkó Ede, Tar Antal, Tóth Artur, Turián József, Vadász József, Véber Imre és Vörösmarty Mihály.

— **(A bosszu.)** Vasárnap éjjel eddig ismeretlen tettesek behatoltak *Kun* Sándor és *Csanádi* Mihály szabadbattyáni lakosok istállójába és lovaik hátán a bört késsel felhasogatták. A tettesek nemcsak az állatoknak okoztak fájdalmat, hanem a gazdáknak érzékeny kárt, akiknek lovai igy értékükből veszitettek.

— **(Tolvaj cseléd.)** *Csörgő* Teréz 15 éves abai cseledleány gazdajától *Merson* Simonné Tavirda-utca 11. szám alatti lakosnőtől 100 kor. készpénzt ellopott és megszökött a város területéről. A rendőrség elrendelte a fiatal tolvaj köröztetését, akit azonban ezideig nem sikerült elfogni.

— **(Furcsa lakodalom.** Nem mindennapi lakodalmat ültek a mult vasárnap, e hó 25-én Iszkaszentgyörgy lakosai, a mely mélyen jellemzi a vendéglátó házigazdákat, valamint a lakodalom örömeiben résztvevő és résztnyerő publikumot is. A vőlegény Urhidáról került ki, a menyasszony pedig Iszkaszentgyörgyről jött volna. Ugy látszik, hogy a szentgyörgyieknek nehezükre esett, hogy az ő leányukat Urhidára vigyék, azért összeakasztották a kereket az urhidaiakkal. Még a templomba se értek, már megkezdődött a harc, a melynek csakhamar halálosan sérült sebesültje is lett. *Langhmár* József urhidai kocsist támadták meg első sorban s fején két oly hatalmas szurást ejtettek, hogy haldokolva kellett beszállitani a megyei Szent György kórházba. Itt egy-két óráig gyötrődött még szegény, aztán kilehelte lelkét. A tanuk vallomása szerint Langmár József egyátalán nem adott okot a brutális támadásra s mégis életével kellett megfizetni a furcsa szentgyörgyi lakodalmat. Vele majdnem egyforma sorsa lett *Jánosi* József 28 éves szintén urhidai lakosnak, a ki mint vőfél szerepelt az ékes szerelmi frigynél s mint Langmár ő sem volt okozója a szentgyörgyiek felháborodásnak, de az általános verekedésben, a melyen körülhelül tizenöten vettek részt, ő is sulyos sebével fekszik a Szent György kórház betegszobájában. Kivüle még *Szabó* György iszkaszentgyörgyi lakos került a kórházba, akit hátán ért egy oly sulyos természetü szurás, hogy életbenmaradásához kevés a remény. *Sárkány* Ferenc törvényszéki vizsgálóbirót tegnap hivták a sulyosan sebesült betegekhez, aki jegyzőkönyvet vett fel a két, még élő sebesült vallomása alapján s ma délután a helyszinén fogja a szörnyü eset részleteit megvizsgálni.

— **(Bodajki csendélet.)** *Pinke* János 21 éves bodajki bérest a napokban az esti órákban hazatérőben *Varga* Mihály kereskedősegéd, *Kolarik* Márton kőmivesmester, *Horváth* Kálmán és *Falusi* Ferenc asztalossegédek megtámadták és agy-főbe verték. Pinke könnyebb testi sérülést szenvedett. A verekedők ügye a móri kir. járásbiróság elé kerül.

— **(Állat az emberben.)** Szomoru sors jutott Bomogyi Jánosné szül. Borsányi Katalinnak osztályrészül. Tiz évvel ezelőtt jutott főkötő alá s az élete azóta valóságos martyromság. Férje, aki az alkohol mértéktelen élvezete folytán a képzelhető legdurvább bánásmódban részesitette az amugy is testi fogyatkozásban szenvedő asszonyt. A legutóbb oly brutálisan bánt vele s rácz-utcai lakásán egy üveggel annyira összevissza verte, hogy a szerencséten asszony élet és halál közt a Szent György-kórházban fekszik. A brutális ember ellen meginditották a törvényes eljárást.

— **(Betörések a vidéken.)** A Szabadbattyánhoz tartozó *Emma-Róza* szőllőhegyen vasárnap éjjel ezideig ismeretlen tettesek nyolc szőllőhajlékot törtek fel és nagyobb mennyiségü élelmiszert és ruhanemüt vittek magukkal. A betörés által *Kovács* Lajos, *Szabó* András *Lengyel* Jozsef, *Szentkuti* József szabadbattyáni lakosok károsodtak. A betörés módjából és a hátrahagyott nyomokból itélve, a betörést minden valósinüség szerint *Rafael* Imre, *Rafael* Lajos és *Kolompár* Ferenc kóborcigányok követték el, akik már hetek óta tartják rettegésben a környéket. A betörők kézrekerítésére a legszélesebb körü nyomozás indult meg.

— **Rendkivüli alkalom** nyilik uj könyveket mélyen leszállitott árakon beszerezni. — Lapunk mai számában találják olvasóink a helybeli **KLÖKNER PÉTER** udvari könyvkereskedő cég alkalmi könyvvásár cimü hirdetését, melyet mindenki figyelmébe ajánlunk.

—

Tüzálló (samotteval) betéttel kifalazott kitünő kályhák nagy választékban kaphatók Márkus Simon özv. és fia cégnél, Jókai-utca 16.

—

Szigeti és Társa fényképészeti és festészeti műintézet Székesfehérvár, Kossuth-utca 9. sz. Nagyitásokat bármely kis fénykép vagy természet után aquarell, platin. vagy olaj kivitelben. Elsőrangu munkáért szavatol Szigeti és Társa.

—

FA-SZOBRÁSZ. Mindennemü fa-szobrászati munkát — különféle stilban — elvállalok. Képkereteket faragott antik-utánzattal jutányos áron pontosan készitek. A közönség és az iparos urak támogatását kérem. *PETŐ IGNÁC, Székesfehérvár, Vásár-tér 12. szám.*

Nyomatott az Egyházmegyei Könyvnyomdában, Székesfehérvárott.

00000664